

四百

आगमनं, ली, आएपूर्वगमधातोरेनटप्रत्यानन्तस्य
रूपमिदं। आसा इति भावा॥ (यथा रुद्धवशे।
“रामस्त्रासद्देष्टात् भरतागमनं पुनः”।
खीसङ्कमः। यथा,—
“अक्षयागमनपापस्य पापः एच्छन् स निष्कृतिं”।
इति राजतरक्षिणी ।)
आगमवाची, ली, उचिकालीदत्तः। इति राज-
निर्वाहणः॥
आगमितं, चि, (आ + गम + शित् + त) अधीतं ।
चठितं। इति जटाधरः॥ (यापितं प्रापितं ।)
आगाधं, ली, (आगाध एव | खार्थं चहूः ।) आगाधं ।
अतिगमीरं इत्यमरटीकार्यां मधुरानाथः ।
आगान्तुः, चि, आगन्तुकः। अतिथिः। इत्यमर-
टीकार्यां नीलकरणः॥ (अभ्यागतः। आगन्तुः ।)
आगमी, [त्र] चि, (आडु + गम + शित् । भवि-
श्यत्वातः। इति राजनिर्वाहणः॥ (यथा, हितोप-
देशे। “मो यजमान ! आगामिन्याममावास्याऽ
यस्यामि यज्ञम्” ।)
आगारं, ली, (आग + ऋ + अण) रुद्धं। इत्यमर-
टीका । (यथा मुदुः ।
“क्षारोर्यं भिन्नकैवल्यैरागारमुपसंब्रवेत् ।)
आगूः, [इ] ली, आगूः। प्रतिज्ञा। इत्यमर-
टीकार्यां रमानाथः॥
आगूः, ली, (आगमे: क्षिपि गमः क्षाविवन्तसोपे
उच्चगमादीनामित्यूकारादेशः ।) प्रतिज्ञा। इत्य-
मरः॥
आपीञ्च, ली, (अभिमिन्द्ये, इन्द्रीरिसौ, क्षिप, नवोपेः ।
अपीधः स्थानं; अपीधः शरणे रन् । तत्त्वस्थित-
त्वात् चृतिग्रामीय उच्चे ।) अपीञ्चं। होटगृहं।
इत्यमरटीकार्यां रमानाथः॥ आपीञ्चं अपीञ्च-
मुपतिष्ठते इत्यत्र आपीञ्चं मशहपमित्याल्यान-
दश्नात् । धनदारा वरणीयकृतिति ऊ ॥
(स्वायम्भुवस्य प्रथमस्य मनोर्दीन्द्रियपुरुषमध्ये
परिगच्छितः स्वानामख्यातः पुलः। यथा इरिंश्चे।
“आपीञ्चामिवाङ्गच मेधा मेधातिथिर्यसुः ।
अपोतिशान् द्युतिमान् इव्यसवलः पुल एव च ।
मनोः स्वायम्भुवस्यै दश एला: महोजसः” ।
प्रियवतन्दृपुलः स्वानामख्यातो मनुवधीयो वृ-
षतिः। यदुक्तः,—
“अपोप्रो शाम वृपतिर्युनाथो मनोः कुले ।
वस्त्रातो नृपतंजामिः कथम्न भरतादयः” ।
प्रियवतस्य राज्ञः दशपुलमधेष्यपरिगच्छितः स्वना-
माल्यातः पुलः। यदुक्तम् विष्णुपुराणे २।१।
“प्रियवतस्ताः स्वाताक्षेषां नामानि से इदम् ।
अपीञ्चामिवाङ्गच वपुशान् द्युतिमान्तथा ।
मेधा मेधातिथिर्यन्यः सवनः पुल एव च ।
अपोतिशान् दशमत्तेषां स्वानामासुतोऽमवद्” ।८
आपीञ्च, ली, (अपीर्वेता यस्य ।) खर्चं। इति राज-
निर्वाहणः। देशविशेषः। इति शत्वरत्रावली ।
रुद्धं। इति हेमघनः। रुद्धं। इति पापितिः।
आपीञ्च, पुः, (अपीर्वेतास्य अहूः। अपिनोत्तम पुराकृ-
थदमेयं वेदशमितमित्यालक्षणे महापराव-

अघा

मेदे बज्जिपुराणे च । अग्निदेवताके इत्यमात्रे
च चिं । अग्नियोविति साहायाम् अग्निदेवता-
कायाम्तचिं च । आग्नेयत्रतः । यथा मनौ ६३१०
“दुष्टसामन्तहिंस्य तदाग्नेयत्रतः सृष्टम्” ।)
अगस्त्यमुनिः । इति पाणिनिः ॥ अग्निसम्बन्धीये चि-
आग्नेयी, स्त्री, (आग्नेय + डीप् ।) अग्निकोणं ।
साहा । इति जटाधरः ।

आग्नेयं, स्त्री, नवशस्येति । यथा,—

“श्रद्धवसन्तयोः केचिद्वयज्ञं प्रचक्षते ।
धार्ययाकवशाद्ये श्यामाको वनिकः सृष्टः” ॥

इवनेन श्रद्धवसन्तविहितवशस्येते ।
“श्यामाकैर्वैहिमित्वै यवैर्नन्योन्यकालतः ।
प्रगृह्यतुं युञ्जतेऽवश्यं न त्वाग्नेयश्यामायतः” ॥

इति कालान्तरदर्शनात् आदेऽपि तथा इति ।
आग्नेयं नवशस्येति । इति मलमासतत्त्वं ॥

आयः, एु, (आड् + यह + अप्) अनुयहः । आ-
रक्षिः । आक्रमः । यहज्ञः । इति मेदिनी ॥
(प्रसादः, अग्निवेशः, आसङ्गः, यथा,
“इवायहात् वदन्तं तं स पिता तच नीतवाद्” ।
इति कथाचरित्सामरे २५।६६ ।)

आयहायणः, एु, मार्गशीर्षमासः । इति रायमुकुटः ।
आयहायणिकः, एु, (आयहायण्या मृगशिरसा-
युक्ता पौरीमासी अस्मिन् । आयहायण + ठक्)
आयहायणमासः । मतभेदे वत्सरायमासोऽयं
अस्मिन् मासे वचिकराश्चित्यो रविः । तत्पर्यायः
मार्गशीर्षः २ सहः ४ मार्गः ४ । इत्यमरः । आय-
हायी ५ अलकः ६ सहः ७ मार्गशिरः ८ । इति
शब्दरत्नावली । आयहायणसम्बन्धिनि चि ।

आयहायणी, स्त्री, (अप्ये हायनमस्याः । मतभेदे
मार्गशीर्षमारभ्य वर्षप्रवृत्तेः । प्रजायाद् । पूर्व-
पदादिति गत्वं । गौरादित्वात् ढीष्) मृगशिरो
नक्षत्रं । इत्यमरः । आयहायणमासस्य पौरीमासी
आघटकः, एु, (आड् + घट् + बन् । ततः स्वार्थे क-
रक्षापामार्गः । इति राजनिर्विषयः ।

आघटः, एु, (आड् + घट् + बन् । सीमा । इति
हेमचन्द्रः । अपामार्गः । इति राजनिर्विषयः ।

आघातः, एु, (आड् + हन् + घन् । बधस्यानं । इति
विकाण्डरेषः । इनम् । इदैनं । चोट कोप
इत्वाद्भाषा । (यथा साहित्यरूपे । “पादा-
वातादशेकं विकरुति दकुलं योवितामास्य
मदैः” ।)

आघातनं, स्त्री, (आड् + हन् + स्वार्थे विष् + ल्यट्-
बधस्यानं । इति हारावली । इनम् ।

आघारः, एु, (आड् + ह + घन् । दृष्टं । इति हेम-
चन्द्रः । चर्मवेदिनां खुवेष चतुराज्यं खुचि दत्त-
प्रजापतिं मनसा थाला तृष्णीमध्येर्विष्वयकोणा-
दारभ्याम्नेयीं यावदविक्षिप्तृष्टधारादानं । एन
खुवेष चतुराज्यं खुचि दत्ता इन्द्रं थालामेवैर्वृत-
कोणादारभ्य रेशानीं यावदविक्षिप्तृष्टधारा-
दानं । इति कालेसिः । यजुर्वेदिनान्तु खुवेष
मनसोशारकपूर्वकपूर्वकमेष ष्टृतधारादानं
इति प्रश्नपतिः ।

શાસ્ત્ર

आधूर्णितं, चि, (आड् + घूर्ण + क्त) घूर्णितेनादिः।
घूरण इति भाषा। यथा, देवीमाहात्मः।
“आधूर्णितो वा वातेन स्थितः पौते महार्णवे”॥
आप्राणं, स्त्री, (आड् + आ + ल्युट्) ल्यसि। इति
हेमचन्द्रः। गन्धयहयं। सौका इति भाषा।
“भेद्रां गन्धाप्राणतः” इति फलातरित्वसारे
१३। १६।)
आप्रातः, चि, (आड् + आ + क्त) शिष्ठितः। आ-
कान्तः। इति मेदिनी। ल्यसि। इति हेमचन्द्रः।
(ब्राह्मविषयीकृतः। यथा, नामाकन्दे। “वीताः
किं न निशा शशाङ्कध्वना नामातिमन्दीवरं।”)
आर्णं, स्त्री, पीतवर्णीर्वत्सुखदृष्टपदसन्निभमात्मा-
कोत्प्रमधु। अस्य गुणाः। उत्तिश्यवद्युर्हित-
कारित्वं। कपपितरक्तदोषवनाशितव्य। इति राज-
निर्वगटः। यथा, भावप्रकाशः।
“मधूकदृष्टा निर्यात्तं जरत्वार्थात्मोद्भवाः।
खदन्त्यार्णं तदा खातं श्वेतकं मालवे पुनः।
तीक्ष्णुयुग्मात्मुयाः पीता मन्त्रिकाः वृत्पदोपमाः।
आर्थात्तात्तल्युतं यत्तदार्थमित्यपरे जगुः”।
“(आर्णं मध्वितवद्युर्णं कपपितरहरं परं।
कषायं कटुपाके च वस्त्रं तिक्तमवातकृत्”।
इति सञ्चुतः।)

आड्, अ, उपर्गर्विशेषः। अस्यार्थः। ईवत्।
यथा आपिङ्गलः। उभिकासिः। यथा आजन्म-
ब्रह्मचारी। सीमा। यथा आपुमुद्दितोद्भाना।
इति ईचै १ सर्वे धातुयोगजः। यथा आपो-
इति। ईवमस्मरस्तौ। समन्तात्। यहयं।
प्रथाण्डिः। इति दुर्गादासः।

आड़, स्त्री, (अड़स्य इदं अड़ + अण्) कोमलाऽप्तं।
इति चिकायेशेषः।

आड़ारं, स्त्री, (अड़ार + अण्) अड़ारसमूहः।
इति रायमुकुटः।

आड़िकः, चि, (अड़ + ठक्) अड़निष्पत्तमावयव्य-
कभूद्योपादिः। ईवमरः। मार्हिङ्गिकः। इति शृद्व-
रत्वावली। (यथा साहित्यर्दप्ते।
“भवेदभियो उवस्थातुकाः च चतुर्विधः।
आड़िको वाचिकच्छेवमाहर्णः सात्त्विकसत्त्वा”।)
आड़िरसः, अ, (अड़िरस् + अण्) उत्त्वस्तिः।
ईवमरः। (यथा मनुः। २। १५१।
“बध्यापयामास वित्तं शिशुराद्विरसः कविः।
उत्तमा इति हेवाच ज्ञानेन परिषद्य तान्”।)
आचमनं, स्त्री, (आड् + अम् + ल्युट्) वैष्णकमै-
रम्भात् पूर्वं वारचयज्ञप्राप्नानन्तरं यथाक्रमा-
शाङ्कस्पृश्येष्वपशुद्विग्रहकक्रिया। तत्पर्यायः। उन-
पसर्वः २। ईव मरः। आचमः। ह शुचिप्रवीः।
इति शृद्वरत्वावली। तदिधानं यथा।
“चिरा चामेदयः पूर्वं हि प्रमृद्यात्तो मुखं।
संमन्वयाकुष्ठमूलेन विभिरास्यमुपस्थृतेत्।
अड़ुष्टेन प्रदेशिना ब्राह्मण्यपदाग्नन्तरं।
अड़ुष्टानाभिकाभ्यावृच्छुओत्रे पुनः पुनः।
कनिष्ठाकुष्ठयोर्नाभिं छदयन्तु ततेन वै।
त्वंभिल गिरः प्रशादवाह ज्ञानेन संसारेत्।